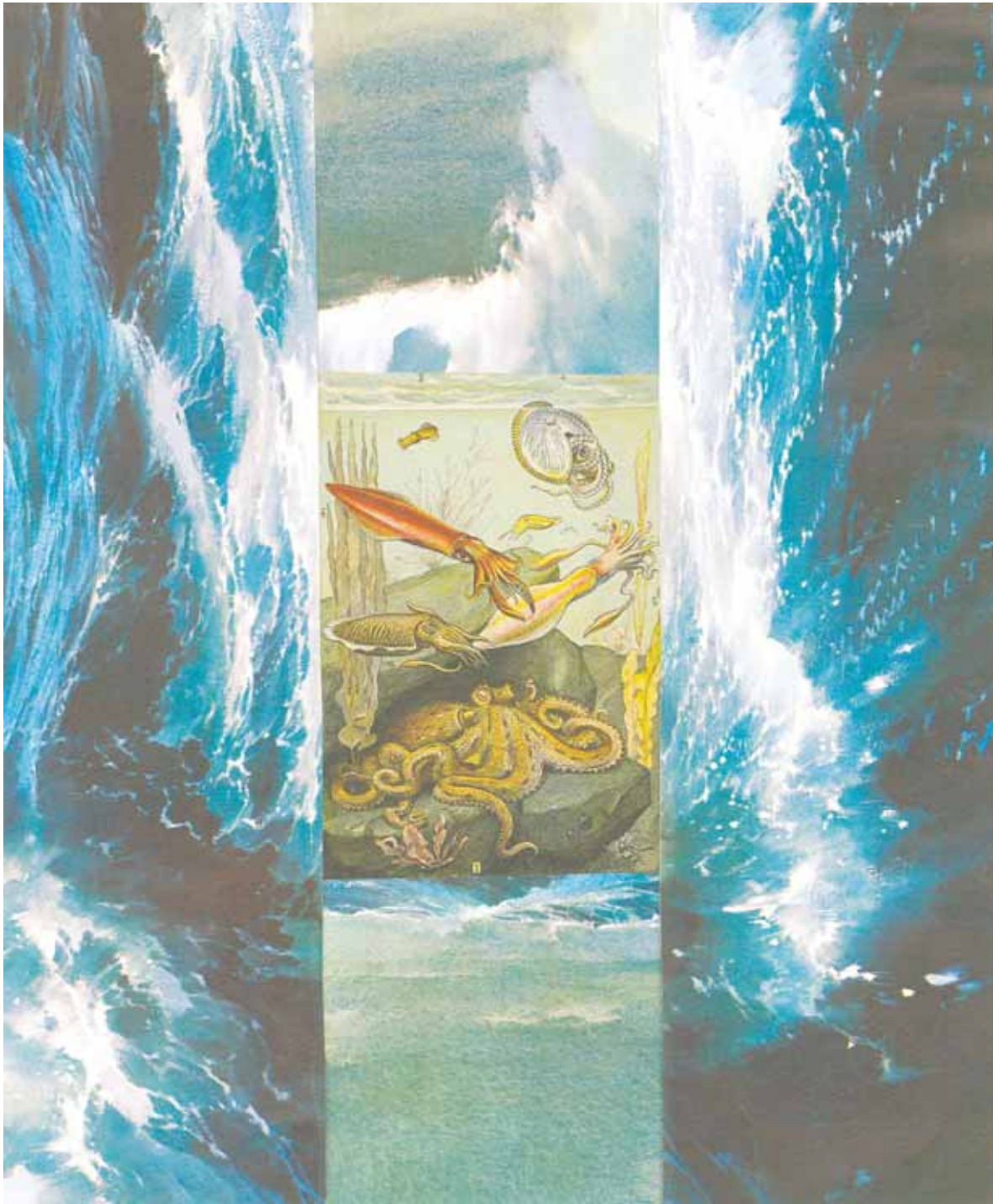

DOSSIER DE PREMSA

BRAD MEHLDAU, CARLES BENAVENT, RAIMON I L'ORQUESTRA DE CAMBRA DE BERLÍN, AL FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CADAQUÉS

El 37.1 edició inicia una nova etapa amb l'obertura a diferents gèneres musicals i un canvi d'ubicació

Després de 36 anys, el Festival Internacional de Música de Cadaqués inicia una nova etapa marcada per l'obertura musical, el canvi d'ubicació i un salt qualitatiu en la programació. El **37.1 Festival Internacional de Música de Cadaqués**, organitzat per l'Ajuntament de Cadaqués i dirigit pel músic i compositor Saki Guillem, se celebrarà del 2 al 10 d'agost i l'escenari principal se situarà a la platja de Sa Conca amb la presència de músics referents de diferents gèneres musicals com **Carlos Nuñez, Raimon, Carles Benavent, Brad Mehldau** i **Llibert Fortuny**. El festival no s'oblida de la música clàssica pel que també acollirà l'actuació de l'**Orquestra de Cambra de Berlín** i la interpretació de la "**Història del soldat**", d'**Igor Stravinski**, dirigida per **Joan Albert Amargós**.

La filosofia del festival

L'objectiu d'aquesta nova etapa que comença a partir del 37.1, promoguda pel músic i compositor Saki Guillem, és situar el Festival Internacional de Música de Cadaqués dins els circuits dels grans festivals d'estiu de Catalunya, amb una proposta de qualitat però conservant la seva singularitat i la seva personalitat. El festival pretén reflexar l'eclecticisme artístic i cultural de Cadaqués sempre apostant per la bona música, sigui del gènere que sigui, i alhora ser una plataforma per a artistes menys coneguts que poden trobar un ressò en un festival de qualitat.

Per això, la nova direcció intenta assolir més riscos en les propostes anant més enllà dels èxits de sempre. Segons el director, Saki Guillem, "cal superar el consum a granel de productes musicals, massificat i estandaritzat per interessos comercials". Amb el repte de convertir-lo també en un festival educatiu, Saki Guillem afirma que "cal introduir estímuls, informacions i reptes per construir un nou públic capaç de saber escoltar, gaudir i apreciar un llenguatge universal com és la música, assignatura pendent al nostre país".

Sa Conca, un escenari a l'aire lliure

Els últims 36 anys, els principals concerts del festival se celebraven a l'església, espai que limitava el repertori, el tipus d'actuació i el gènere musical. En els orígens del festival, a l'època de "la Gauche Divine", la reivindicació de l'església com a espai per a concerts va ser trencador però en l'actualitat aquesta ubicació presenta moltes limitacions com la sonoritat, la visibilitat dels artistes, la incomoditat climàtica i l'aforament limitat.

Per això, recuperant l'esperit reivindicatiu dels inicis del festival, la nova direcció i l'Ajuntament de Cadaqués han considerat oportú un canvi d'ubicació en un espai a l'aire lliure. L'olivar de Sa Conca, que actualment s'està adequant com a espai per a concerts, té l'orografia perfecta gràcies a les seves terrasses per situar-hi unes grades i un escenari. Amb poques modificacions –s'han transplantat algunes oliveres i s'han alineat les terrasses– s'ha aconseguit un auditori molt singular que tindrà una capacitat per a 600 persones assegudes tot i que en un futur es podrà ampliar fins a 800.

Cadaqués ha guanyat un nou espai que l'Ajuntament té previst utilitzar per a d'altres concerts i esdeveniments. A més, a mig termini, l'Ajuntament té previst adequar l'edifici de l'antiga dessaladora de Sa Conca, actualment en desús, perquè es pugui utilitzar com edifici annexe per a les activitats del festival.

La programació

En aquesta nova etapa, el Festival de Cadaqués concentrarà en 9 concerts que tindran lloc entre el 2 i el 10 d'agost, de manera que el públic pugui gaudir del millor clima possible, donat el canvi de l'auditori a l'aire lliure. Cada concert programat obre una via genèrica i de futur, ja que conté en els 9 concerts, 9 estils diferents i propostes de qualitat i interès. Propostes que per sí soles expliquen la filosofia i l'ideari del festival.

Dissabte 2 d'agost

Cris Juanico i la Original Jazz Orquestra del Taller de Músics

Obrir el festival amb aquesta actuació és tota una declaració d'intencions. **Cris Juanico**, acompanyat per l'**Original Jazz Orquestra del Taller de Músics**, presentarà a Cadaqués el seu darrer treball discogràfic "Vola'm a sa lluna". Una selecció de temes del repertori d'estandards més universals, versionats al català amb una acurada adaptació de lletres i nous arranjaments, entre els que es poden trobar "Georgia em ve en es cap" (Georgia on my mind), "Febre" (Fever) o "No tornaré a sortir mai més" (Don't get around much anymore). "Vola'm a sa lluna" ha estat escollit per votació popular com a millor proposta de jazz dels premis Enderrock 2006 i ha estat finalista dels Premis Puig Porret del Mercat de Música Viva de Vic 2007.

Cris Juanico

Cris Juanico i Alzina (1967) va ser membre i un dels compositors de Ja t'ho diré, amb els que va gravar 6 discs. El grup va ser guardonat, entre d'altres, amb el prestigiós Premi Ramon Llull per ser un referent de Menorca a fora de l'illa o el premi Millor Disc de l'any 1998 de Ràdio 4 pel seu disc "Un ram de locura".

També va formar part de Menaix a truà, juntament amb Toni Xuclà i Juanjo Muñoz (Gossos) amb els que ha enregistrat 2 discs. Va formar part de La Banda Impossible, ha realitzat diverses produccions musicals per a diferents formacions (Ja T'Ho Diré, Menaix a Truà, Van de Kul, Inventari, 4 de Copes, etc.) i ha col·laborat amb diversos artistes (S'Albaida, Toni Xuclà, Pep Poblet, Gossos, Marisa Rojas, Van de Kul, etc.). En la docència ha participat, juntament

amb Toni Xuclà i Jimi Piñol (Lax'n'Busto), en el Campus Rock (abans Campus Senglar), una escola de pop-rock itinerant de la que es fan tres edicions anuals (Menorca, Mallorca i Lleida - abans a Montblanc). A més, realitza, des de fa més de 10 anys, audicions didàctiques per a escolars ("La Història de la Música Rock", "Música i Ordinadors" i "Clica com sona") organitzades per A tot Música i Teatre per a nens i joves.

Cris Juanico col·labora amb la Fundació Tabaluga, dedicada a l'ajut de nens desfavorits, cantant les cançons a la versió catalana del CD-llibre infantil "Tabaluga viatja buscant el seny" (2003), del que s'ha fet també un espectacle infantil en format d'audició didàctica, on el tenor Josep Carreras hi ha posat la veu en la narració. Des del 2002 és el responsable del segell discogràfic i dels estudis de gravació Aumón, a través dels quals ja s'han fet diferents produccions musicals ("Jo sé una cançó vol.I" i "Jo sé una cançó vol.II") i per on han passat diferents artistes de Menorca (Inventari, S'Ensamble, Agrupació Musical de Ciutadella, etc...).

L'any 2004 comença una nova etapa en la seva vida artística editant el seu 1er disc en solitari "Memòria", fet a partir d'un recull de cançons populars menorquines en clau de pop-rock, coeditat entre el segell Aumón i Música Global Discogràfica, el qual ha presentat, juntament amb Els Mags de Binigall, arreu de les Illes Balears i el Principat, i els lectors de la revista Enderrock l'han reconegut com a millor disc, millor autor i millor directe del 2004, dins de la categoria d'autor. A finals del 2005 edita un nou disc "Jocs d'amagat", on ha comptat també amb la participació de Els Mags de Binigall, i que inclou 12 peces de collita pròpia on es reflecteix el seu món més íntim i personal. El seu darrer treball discogràfic ha estat "Vola'm a sa lluna", amb l'**Original Jazz Orquestra del Taller de Músics**.

Diumenge 3 d'agost

“Triphasic”, amb Llibert Fortuny, Gary Willis i David Gómez

El saxofonista **Llibert Fortuny** ha deixat de ser una jove promesa i ja és un músic consolidat que ostenta tres grans qualitats: tècnica instrumental, personalitat pròpia i un gran poder comunicatiu. A “Triphasic”, acompanyat del baixista **Gary Willis** i el bateria **David Gómez**, ens ofereix un concert peculiar en el que els elements electrònics es mesclen amb els sons jazzístics aconseguint nous punts d'expressió, innovant en el món del jazz i creant tendències. En aquest espectacle, Fortuny apareix armat amb un arsenal de pedals analògics i un ampli equip digital que manipula hàbilment creant mescleres irreverents. Alhora, Gómez i Willis saben com sostenir els ciments amb cops rítmics línies de baix amb molt de funky.

Llibert Fortuny

Nascut a les Illes Canàries el 1977, al poc temps es va traslladar a Catalunya, d'on és originària la seva família. Als 7 anys, va començar la seva relació amb la música estudiant solfeig, guitarra i piano. Va ser als 11 anys quan **Llibert Fortuny** va començar a tocar el saxo, instrument que en poc temps es va convertir en el seu inseparable company de viatge.

El 1997, després d'obtenir el Grau Mig en el Conservatori de Música de Manresa amb immillorables qualificacions, se li va concedir una beca per estudiar al Berklee College of Music de Boston (Massachusetts, EE.UU.). A partir d'aquí va tenir l'oportunitat d'estudiar amb distingits professors com Shannon LeClaire, Ed Tomassi, Hal Crook, Phil Wilson, Greg Hopkins, Ken Cervenka o Bill Pierce, entre d'altres, i va ser escollit per compartir escenari amb músics i formacions de relleu com Chick Corea, la Greg Hopkins Band, Ryles Club Big Band o la Boston Pops Orchestra, dirigida aleshores per Keith Lockarth. Aquesta experiència privilegiada als Estats Units va culminar amb un merescut Suma Cum Laude l'any 2001.

Poc temps després, Fortuny va tornar a Catalunya on va iniciar el seu primer projecte musical a Barcelona “Llibert Fortuny Quartet”, acompanyat d'excel·lents músics catalans com Albert Bover (piano), David Mengual (contrabaix) i Marc Miralta (bateria). La formació va gravar un disc “Un Circ Sense Lleons” (Nuevos Medios, 2004) amb la col·laboració de Perico Sambeat (saxo alt i soprà).

La trajectòria de **Llibert Fortuny** és molt activa des del 2002, any en què rep el premi com Millor intèrpret de Jazz de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya (AMJM). Va participar amb l'Orquestra del Teatre Lliure, al cicle de concerts del club Jamboree i més recentment ha col·laborat amb el pianista Rodrigo Gonçalves i el guitarrista Nuno Ferreira a Portugal. Fortuny ha gravat amb la discogràfica Satchmo amb el grup LTM, liderat per David Mengual, així com també ha col·laborat a les gires espanyoles de l'organista Jimmy Smith i el guitarrista Phil Upchurch. Així mateix, Fortuny ha format part d'Instint animal, formació liderada pel bateria Xavi Maureta i del grup TGX, liderat pel guitarrista Andreu Zaragoza.

A l'agost de 2004 va rebre el premi Puig-Porret que otorga la crítica musical catalana com Millor intèrpret de Jazz. A la tardor va guanyar el circuit “Ressons” amb la seva formació Llibert Fortuny Elèctric Quartet, nom que al poc temps va canviar per reconèixer el tècnic de so Quim Puigtió com a membre de la banda. A la primavera de 2005, Llibert Fortuny Elèctric Quintet va publicar el seu segon disc “Revolts” (Nuevos Medios) amb el que

es van convertir en el Millor grup de l'any, segons l'AMJM. El 2005 Fortuny també va recollir el premi Altaveu a Sant Boi del Llobregat. Per acabar l'any 2005, el mes de desembre Llibert Fortuny Elèctric Quintet va actuar al Teatre Nacional de Catalunya (TNC) amb la Big Band XXL, tancant el 37è Festival Internacional de Jazz de Barcelona, concert del que s'extreuen un CD i un DVD "Llibert Fortuny Elèctric Big Band XXL" (Nuevos Medios, 2006). Juntament amb aquesta gran orquestra, la banda actua al Festival Grec de Barcelona, al Festival de Jazz de San Sebastià, al Festival de Jazz de Madrid, a Cartagena...

El segon disc d'estudi de Llibert Fortuny Elèctric Quintet "Double Step", que la banda va publicar amb Emarcy/Universal i va gravar als estudis Grabaciones Silvestres amb Marc Parrot, va representar un pas molt important per consolidar la carrera del saxofonista i donar-li dimensió internacional.

Llibert Fortuny està actualment concentrat buscant noves idees amb el repte de compondre peces dinàmiques, obertes a noves influències, responnent així a les seves emocions. Així mateix, Fortuny col·labora amb els pianistes Chano Domínguez, Rodrigo Gonçalves i Manel Camp i amb els guitarristes Jordi Farrés i el baixista **Gary Willis**, amb qui comparteix el projecte "Triphasic".

Aquesta és una breu biografia per entendre el perquè del seu so, la principal característica d'aquest saxofonista amb el que segurament el jazz català i espanyol arribarà a noves audiències i crearà innovadores expectatives per al futur.

Gary Willis

Gary Willis (Texas, 1957), actualment afincat a Barcelona, ha tocat amb músics com Wayne Shorter, Allan Holdsworth, Hubert Laws, Simon Phillips, Joe Diorio, Robben Ford, Pil Upchurch i el grup Tribal Tech, que va col·laborar durant 20 anys juntament amb el guitarrista Scott Henderson. La revista Bass Player el defineix com "un dels baixistes més vitals dels anys 90"; UK's Bassist, com "un dels baixistes més exquisits del planeta".

David Gómez

David Gómez (València, 1973). Aquest virtuós percussionista ha tingut l'oportunitat de tocar i gravar amb músics reconeguts internacionalment com Chris Cheek, Bruce Barth, Iñaki Salvador, Ben Waltzer, Miguel Poveda, Chicuelo, Josep Cucurella, Andrej Olecniczak, David Defries, Perico Sambeat, Chano Domínguez, Horacio Fumero, Albert Bover, Eladio Reinón, Jordi Bonell i Peter King.

Dilluns 4 d'agost

Carlos Núñez

Carlos Núñez és un fenomen musical molt peculiar ja que aconsegueix fer compatible la qualitat i el rigor amb la comercialitat i la gran difusió, un repte molt difícil en el món artístic. En aquesta actuació, **Carlos Núñez** interpretarà temes del seu últim disc "Cinema do Mar", en el que introdueix un punt de provocació a través de versions agosarades extrems del món del cinema, i temes d'altres discos de la seva trajectòria. Alabat per públic i crítica, "Cinema do Mar" va ser finalista dels XIII Premios de la Música en la categoria de millor àlbum de fusió, atorgats per l'Academia de las Artes y las Ciencias de la Música. En aquest concert, **Carlos Núñez** a més de la gaita tocarà les flutes i les ocarines i estarà acompanyat per Pancho Álvarez (bouzouki, guitarra), Xurxo Nuñez (percussió, tambors gallecs i celtes i teclats) i Niamh Ni Charra (violí i concertina).

Carlos Núñez

El carisma, l'energia i l'esperit pioner de **Carlos Núñez** l'han convertit en un músic regonegut internacionalment transcendint els límits habituals dels seus instruments: la gaita i les flutes. El 1984, **Carlos Núñez**, amb només 12 anys va marxar de Galícia per tocar la gaita per primer cop a l'estranger amb una orquestra simfònica, un fet insòlit, fins i tot en l'actualitat. L'any 1989, amb 19 anys, va gravar la banda sonora de la pel·lícula "La Isla del Tesoro", amb el llegendari grup irlandès The Chieftains, fet que va representar el tret de sortida de la carrera de **Carlos Núñez** i del reconeixement de la gaita gallega arreu del món, que va aconseguir un gran ressò els anys 90. Des d'aleshores és el setè Chieftain i amb ells ha aconseguit un Premi Grammy, ha actuat al Carnegie Hall de Nova York i al Royal Albert Hall de Londres, al costat d'artistes com Bob Dylan, Joni Mitchell, The Who, Lou Reed, Spin Doctors, Eddie Vedder (Pearl Jam), Bon Jovi, Alice Cooper, INXS...

Quan el 1996 va publicar "A irmandade das estrelas", el seu primer àlbum en solitari, **Carlos Núñez** ja era un artista reconegut a tot el món. Aquest disc, en el que hi col·laboraven més de 50 músics, entre ells Ry Cooder, Luz Casal i Dulce Pontes, va vendre més de 100.000 exemplars a l'Estat. El 1999 es va editar "Os amores libres", el seu segon àlbum, que va vendre més de 250.000 exemplars a l'Estat, un esdeveniment extraordinari per la música popular. Amb els seus dos primers discos, **Carlos Núñez** s'havia convertit en un dels grans de la música popular mundial per la seva capacitat de traspasar fronteres, reunir músics de diferents països i estils i crear una música personal, arrelada i pluricultural. El preu va ser un gran desgast. S'imposava el retorn a la senzillesa.

El seu tercer disc "Mayo longo" es va publicar el 2000 i va significar l'apropament natural de **Carlos Núñez** a estructures més pop, que va augmentar el seu reconeixement popular. Va ser també el descobriment de **Carlos Núñez** com a compositor i la mescla de l'experimental amb la tradició, la nova inquietud d'un artista permanentment inquiet.

El 2002, en finalitzar el seu contracte amb BMG, edita una antologia "Todos os Mundos", on va incloure, a més d'una selecció de la seva obra, gravacions que havia realitzat per a discos d'altres artistes com Andreas Vollenweider, Sharon Shannon o Liam O'Flynn.

El 2003 edita el seu primer disc amb Sony, "Almas de Fisterra", que va significar la seva consolidació al mercat francès. Durant 3 anys, en els que pràcticament va viure a la Bretanya, **Carlos Núñez** va seleccionar el millor de les músiques d'aquest mític país de druides, mags, dòlmens i menhirs. Es va acompanyar dels millors músics de la Bretanya com Alan Stivell, el guitarrista Dan Ar Braz o Guilles Servat.

El 2004 va fer la seva primera col·laboració amb el món del cinema i per la porta gran. Alejandro Amenábar li va demanar una cançó del primer disc per la seva pel·lícula "Mar Adentro" i això acaba desembocant amb la col·laboració de **Carlos Núñez** a pràcticament tota la banda sonora de la pel·lícula, que va guanyar un Òscar i 14 premis Goya, inclòs el de música.

En ple mes de juliol d'aquell any, a l'Auditori de Castros de Vigo, es va gravar en directe un espectacular DVD i CD, "Carlos Núñez & Amigos" davant de 30.000 persones, que va arribar a DVD d'or. Feia 20 anys que Carlos havia trepitjat per primera vegada un escenari. Allà, va tornar a reunir-se amb els seus vells amics The Chieftains, amb l'acordionista irlandesa Sharon Shannon, amb l'argentí León Gieco i la banda de gaiters The National Youth Pipe Band of Scotland...

Ara presenta un nou disc, "Cinema do Mar", en el que explora el món de les bandes sonores, des de Mar Adentro fins a diverses bandes sonores en les que ha participat últimament, sobretot al Japó, passant per versions celtes de grans clàssics del cinema. En el disc col·laboren The Chieftains, Dulce Pontes, Ryuichi Sakamoto, Atlan, Solas i Juan Manuel Cañizares.

Gaiter de virtuosisme excepcional, **Carlos Núñez** ha estat comparat amb Hendrix, Coltrane o Itzhak Perlman i ha estat definit com "l'única estrella planetària de la gaita" (François-Xavier Gómez, Liberation). Aquest galleg ha venut més d'un milió de discos arreu del món i ha col·laborat amb grans artistes internacionals com Montserrat Caballé, Ry Cooder, Jackson Brown, Noa, Dulce Pontes, Jordi Savall, Mike Scott dels Waterboys o Roger Hodgson dels Supertramp, entre molts altres.

Dimarts 5 d'agost

Carles Benavent Quartet

Carles Benavent presenta la seva nova banda, una proposta artística inèdita en formació de quartet i amb un instrument tant sorprenent com el hang. Una instrumentació que obre un gran ventall de possibilitats en el seu repertori de creació pròpia, amb contínues referències a dos estils que **Carles Benavent** diu, comparteixen "l'emoció i els pessics", el jazz i el flamenco. Benavent és un referent per a la música. El seu estil al baix amb Paco de Lucía va iniciar el que simplement no existia. En la formació de quartet l'acompanyen **Jordi Bonell** (guitarres), **Ravid Goldschmidt** (hang) i **Roger Blavia** (bateria i percussió).

Carles Benavent

Carles Benavent (Barcelona, 1954) forma el seu primer grup de blues, jazz i rock Crack als 13 anys amb Salvador Font i Emili Baleriola. El 1969, Crack es converteix en Máquina!, banda que marca un punt d'inflexió en la música de l'època. El 1975 funda, juntament amb Joan Albert Amargós, Salvador Font, Jaume Cortadellas, **Jordi Bonell** i Mathew Simon el grup Música Urbana. El 1979 toca en diverses formacions jazzístiques amb músics com Kitflus, Tito Duarte i Max Sunyer, amb el que funda un trio juntament amb Salvador Niebla.

El 1980 entra a formar part del grup de Paco de Lucía, realitzant gires per Europa, Amèrica i Japó, compartint escenari amb Jorge Pardo, Rubem Dantas i Ramon de Algeciras, entre d'altres. A partir d'aleshores col·labora

en nombroses produccions discogràfiques flamenques, de les quals cal destacar les de Camaron de la Isla i Paco de Lucía. El 1981 entra en contacte amb Chick Corea, amb el que grava dos àlbums i realitza dues gires per tot el món.

El 1983 grava el seu primer disc com a solista que també s'edita a Alemanya, Suïssa i Àustria. Debuta amb la seva pròpia banda al IV Festival de Jazz de Madrid i forma grup amb Jorge Pardo amb el que grava dos discos. El 1985 publica el seu segon disc "Dos de copas" juntament amb Joan Albert Amargós. El mateix any, juntament amb Jorge Pardo participa en els festivals internacionals d'Estambul i Cork. El 1986 actua al festival de Grenoble amb Jorge Pardo. També rep el premi especial de la crítica que atorguen RNE, RTVE i la revista Quàrtica Jazz.

Durant aquests anys continua fent gires per tot el món amb el sextet de Paco de Lucía i col·labora amb el violinista francès Didier Lockwood i amb la bada de Bernard Lubat a França. El 1989 amb el grup Flamenco Fusión actua a Nova York amb Michel Camilo i Paquito de Rivera. El 1990 és convidat juntament amb Jorge Pardo, el pianista Gil Goldstein, Don Alias y Alex Acuña, per un concert especial de la TV Suïssa, que origina noves aparicions d'aquesta banda a Nova York i la gravació d'un disc "Zebra Coast" (Blue Note). A partir d'aleshores, Gil Goldstein col·labora habitualment en els seus discos.

El 1991 Carles Benavent és convidat a tocar en un concert especial en homenatge a Gil Evans amb Miles Davis i Quincy Jones al festival de Montreux, que també queda enregistrat en el disc "Live in Montreaux". El 1992 es presenta al Town Hall de Nova York juntament amb Jorge Pardo, convidats pel New Music Seminar. El 1994 va ser guardonat per la Generalitat de Catalunya com millor músic de jazz de l'any.

El seu quart disc com a solista "Agüita que corre" s'edita el 1995. El 4 d'abril del mateix any pateix un greu accident de trànsit que el mantindrà allunyat dels escenaris durant un any. Reprèn la seva activitat l'abril de 1996 amb una gira per Europa amb Paco de Lucía i reapareix amb el seu grup el juliol amb actuacions al Festival de Jazz de Getxo i a Barcelona, on grava el seu cinquè disc "Fènix", en el que intervé un dels seus col·laboradors habituals, Othello Molineaux (Steel Drums).

El 1998 forma el trio Pardo, Benavent, Di Geraldo i grava una de les seves actuacions "El concierto de Sevilla", el desembre de 1999. El 2002 edita el seu setè disc "Aigua", guardonar com el millor disc de jazz de l'any pels Premios de la Música.

El 2003 forma el trio amb **Jordi Bonell** i **Roger Blavià** al que més endavant s'hi afegirà **Ravid Goldschmidt** amb el hang, formació que presenten al Festival de Cadaqués.

El 2003 és convidat juntament amb Jorge Pardo, Tino Di Geraldo i Gil Goldstein a participar al Festival de Jazz de Vitoria i toca amb Pat Metheny. L'any 2004 torna a treballar amb Chick Corea, juntament amb Jorge Pardo, Rubem Dantas i Tommy Brechtlein, realitzant gires per Europa i els Estats Units (Chick Corea & Touchstone). Amb Jorge Pardo i Tino Di Geraldo grava un nou disc "Sin precedentes". El 2005 grava "The Ultimate Adventure", de Chick Corea amb Steve Gadd, Vinnie Colayuta, Hubbert Laws, Airto Moreira, Hossam Ramzy i Tim Garland & Touchtone Band, amb la que va girar per Estats Units, Europa i Sudamèrica.

Dimecres 6 d'agost

Alchemy, amb Dufay Collective i Alquimia

The Dufay Collective, una formació anglesa especialitzada en música antiga, ha demostrat en les seves propostes un profund i rigorós coneixement musical i expressiu que els va valer una nominació als premis Grammy pel seu disc "Cancionero" el 2003. Al Festival de Cadaqués estrenaran "**Alchemy**", un projecte que presenten en primícia amb el grup afincat a Sevilla **Alquimia**. Els altament exitosos anys des de la seva formació el 1987 ha portat **The Dufay Collective** a tocar en diverses gires de concerts per tot Europa, Orient Mitjà, Índia, Hong Kong, Austràlia, Estats Units i Sudamèrica. Al seu país, el grup s'ha presentat en nombroses sèries de concerts i festivals i ha esgotat les entrades pels concerts de les principals sales de Londres. Per la seva banda, **Alquimia** és un grup afincat a Sevilla especialitzat en la música de les tres cultures de la Península Ibèrica durant el període medieval: cristiana, sefardí i andalusa.

En la investigació del camp musical comú, producte de la trobada de les tradicions àrab-andaluses i cristianes, **The Dufay Collective** van unir forces amb **Alquimia**, iniciant una fascinant col·laboració per explorar el món musical de l'Al-Andalus medieval.

Dufay Collective

La més recent producció dels anglesos **Dufay Collective** "Música para Alfonso el Sabio" va rebre cinc estrelles de la revista BBC Music i va ser "El CD de la setmana de la música clàssica" a The Observer. El grup va rebre una resposta entusiasta de l'audiència durant la seva presentació dins el festival de Música Antiga dels South Bank Centre, el setembre de 2005 i va atraure un dels públics més nombrosos al programa medieval nadalenc del Banqueting House "Goday Sire Cristemas".

Els altament exitosos anys des de la seva formació el 1987 ha portat els **Dufay Collective** a tocar en diverses gires de concerts per tot Europa, Orient Mitjà, Índia, Honk Kong, Austràlia, Estats Units i Sudamèrica. Al seu país, el grup s'ha presentat en nombroses sèries de concerts i festivals i ha esgotat les entrades pels concerts de les principals sales de Londres.

Els **Dufay Collective** han aparegut en diferents programes de ràdio i televisió a tot el món i han treballat en diversos projectes de televisió i cinema con "Hamlet" de Zefferelli, "The Affair of the Necklace", "A Knight's Tale" i, més recentment "Harry Potter". Els seus CD's han guanyat el favor de la crítica: un dels seus discos, "Cancionero", va ser nominat als Grammy el 2003 i va ser seleccionat com un dels CD de l'any a Gramophone.

Alquimia

Alquimia és un grup afincat a Sevilla especialitzat en la música de les tres cultures de la Península Ibèrica durant el període medieval: cristiana, sefardí i andalusa. Les "Cantigas de Santa María", recollides per Alfonso X el Sabio, repertori trobadoresc, peces de tradició sefardí, la Nuba andalusí i els cançoners medievals són interpretats amb una frescura i una consciència històrica per les veus dels instruments de **Juan Manuel Rubio Moral** (veu, llaúd àrab, saz, fidula i arpa medieval), **Abbel Karim** (nay, flautes i xirimies àrabs), **Aziz Samsaoui** (llaúd àrab, qanún) i **David Mayoral** (percussió medieval i àrab, bendir, dumbek, riqq etc).

Dijous 7 d'agost

Brad Mehldau

Brad Mehldau és actualment un dels pianistes més destacats del panorama jazzístic internacional i va canviar de marcar tota una època. Sensible, eclèctic, amb una gran tècnica expressiva... és un home del seu temps i un autèntic fenomen. Tot un luxe comptar amb la seva actuació al Festival de Cadaqués, de repertori totalment improvisat.

Brad Mehldau

Brad Mehldau (Jacksonville, Florida, 1970) va iniciar els seus estudis de música clàssica des de molt petit tot i que a l'adolescència va descobrir el jazz escoltant Miles Davis i Bud Powell. Es va traslladar a Nova York on va estudiar piano amb grans mestres com Jimmy Cobb, que en descobrir el seu talent el va integrar a la seva banda Cobbs'Mob. El nom de **Brad Mehldau** va començar a sonar internacionalment com a membre del quartet de Joshua Redman, amb qui va gravar el seu primer disc "Mood Swing" i al que va acompanyar de gira pels Estats Units i Europa durant un any i mig.

El 1994 va gravar el seu primer disc titulat "When I Fall in Love" sota el nom Mehldau & Rossy trio; l'any següent i ja sota el seu personal lideratge, va crear el seu propi trio amb Larry Grenadier, al contrabaix,

i Jorge Rossy, a la bateria, llançant el seu disc de debut com a líder "Introducing Brad Mehldau". El seu segon àlbum, "The Art of the Trio, Volume One (1997, Warner) va obtenir una impressionant rebuda de la crítica, fet que va propiciar extenses gires internacionals. Com el seu títol anunciava, al primer van seguir-li quatre volums més, publicats entre 1997 i 2001.

El 1999 va gravar "Elegiac Cycle", un treball de piano sol en el que Mehldau va deixar volar la seva vessant de compositor amb una sèrie d'elegies impregnades d'una atmosfera misteriosa. El 2003 va gravar "Live in Tokio", un àlbum que va reconciliar el pianista amb els seus seguidors jazzístics i que musicalment va suposar una confirmació de l'estil desenvolupat per Mehldau en els seus treballs amb el trio. "Live in Tokio", gravat en directe al Sumida Triphony Hall de Tokio, el 15 de febrer de 2003, inicia la seva relació amb la discogràfica Nonesuch Records, amb la que des d'aleshores ha publicat els seus treballs "Day is Done" (2004), "House on Hill" (2003/2004), "Love Sublime" amb Renee Fleming (2006) i "Brad Mehldau Trio Live" (2006), a més dels dos discos que ha gravat amb Pat Metheny "Metheny Mehldau" (2006) i "Quartet" (2007). Entre els incontables premis que ha rebut al llarg de la seva carrera, destaquen dues nominacions als Grammy com a millor intèrpret de jazz, els anys 1997 i 1999.

Brad Mehldau combina la sofisticació d'un aprenentatge clàssic amb una profunda sensibilitat jazzística, influenciada per músics com Franz Schubert, Keith Jarrett o Bill Evans. La seva tècnica, alhora que la poesia i el lirisme que expressa en les seves interpretacions i composicions, l'han convertit en un dels pianistes internacionals de jazz més reconeguts. Mehldau ha estat comparat per la crítica des d'un principi i de forma constant i repetida amb un dels més grans pianistes de tots els temps: Bill Evans i molts ja el consideren el Bill Evans del segle XXI.

Divendres 8 d'agost

Raimon

La presència de **Raimon** al festival és, d'alguna manera, una altra declaració d'intencions. La coherència i llibertat que han marcat la seva trajectòria feien necessària la seva actuació a Cadaqués. Sense **Raimon** no es podria entendre la cançó catalana. Des d' "Al vent" escrita en 1959 fins a "A l'estiu quan són les nou" escrita en el 2008, Raimon obre un ventall compost per cançons que mostra en profunditat la trajectòria d'un cantant excepcional. Aquest recital antològic inclou les cançons, lletra i música del cantant, poemes d'Ausiàs March, Roís de Corella, Jaume Roig i d'altres autors dels segles XV i XVI i poemes de Salvador Espriu i Pere Quart, tots ells musicats per Raimon.

Raimon

Raimon (Xàtiva, 1940) va començar a cantar en públic a València el 1961, al mateix temps que naixia a Barcelona el moviment de la Nova Cançó, al qual va aportar, amb les seves cançons i amb la seva forma de cantar, un estil personal i discrepant, absolutament original. Es va llicenciar en Història a la Universitat de València i va cantar per primera vegada a Barcelona al Fòrum Vergés, l'any 1962. La seva música i les seves paraules van produir una gran sorpresa en l'ambient artístic dels primers anys seixanta: "Al vent", la seva primera cançó, publicada en un disc pocs mesos després, va obtenir un èxit immediat a tot Espanya i és encara avui un referent.

La història dels concerts de Raimon constitueixen una mena d'autobiografia col·lectiva, des dels recitals en plena dictadura franquista fins a la consolidació de la democràcia. Moments rellevants d'aquesta autobiografia col·lectiva es troben en recitals com els de l'Institut Químic de Sarrià (1966); el seu debut en solitari al Palau (1967); el concert de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Madrid (1968), que aquesta any tindrà celebració especial per commemorar les quatre dècades des d'aquella data històrica; la nit al Palau d'Esports de Barcelona (1975), i l'únic recital autoritzat dels quatre programats al Pavelló d'Esports del Reial Madrid (1976). En aquell mateix any, **Raimon** va oferir quatre recitals al Palau d'Esports de Barcelona i un altre al camp de futbol del Llevant, a València. El Teatro Albéniz de Madrid, el Festival d'Almagro, el Teatre Nacional de Catalunya, el Palau Sant Jordi, el Palau de la Música, l'Auditori de Barcelona i el Teatre Lliure són alguns dels altres espais on ha actuat el cantant de Xàtiva, molt sovint amb propostes especials.

Més enllà dels límits lingüístics catalans, la carrera de **Raimon** ha tingut també una important repercussió internacional, reconeguda per mitjans com The New York Times, Le Monde i Frankfurter Allgemeine Zeitung, i que va començar amb un cèlebre recital el 1966 a l'Olympia de París, enregistrat en disc i considerat per la premsa francesa de l'època un dels esdeveniments notables d'aquell any. No fa gaire, el maig de 2006, **Raimon** va tornar a l'Olympia per celebrar els 40 anys d'aquell recital del 1966, i el número 58 de la revista "Chorus", especialitzada en música i cançó, li va dedicar un extens reportatge de nou pàgines firmat pel reconegut crític Marc Legras.

Punt de referència en la lluita per la democràcia i contra la dictadura, **Raimon** és un cantant i poeta que aporta una veu pròpia i personal, lluny de les modes i dels circuits habituals de la música pop. La singular forma de cantar de **Raimon** reivindica el concepte visceral de la música, el crit, l'esbós melòdic i harmònic, l'estil col·loquial i lliure. **Raimon** trenca amb la tendència ensucrada i uniforme de la cançó d'entreteniment i rebutja alhora la recepta colonitzadora. Per **Raimon**, la cançó és un vehicle expressiu i de poesia. De la pròpia, amb les seves cançons d'amor i de combat, de replegament líric i d'ironia càustica; i de la dels altres, amb la posada en música de poemes de la literatura clàssica i contemporània catalana.

Dissabte 9 d'agost

“Historia del Soldat”, d'Igor Stravinski, dirigida per Joan Albert Amargós

“Història del soldat”, d'Igor Stravinski, és una de les obres més singulars i ben resoltes del compositor rus. Al festival de Cadaqués estarà dirigida per **Joan Albert Amargós**, director nominat als Grammy 2008, i interpretada per una formació creada especialment pel festival Ensemble 37.1 de Cadaqués. “Història del soldat” comptarà amb la col·laboració dels actors **Jordi Boixaderas** i **Lluís Soler**, que en recitaran els textos. A la primera part d'aquest concert hi actuaran **Zalas Trio** que interpretaran obres de Menotti i Millhaud.

Joan Albert Amargós (director)

Joan Albert Amargós Altisent (Barcelona, 1950) destaca com a compositor, pianista i clarinetista al llarg d'una obra heterogènia, en la que abarca diversos gèneres. Estudia al Conservatori Municipal del Liceu de Barcelona. A partir d'aquí, la seva obra es diversifica amb un interès inicial per la música simfònica i per les tendències contemporànies que en aquest sentit s'estaven produint. Per això, no és estrany que s'apropi a línies que li marquen creadors com Henza, Hindemith o Berio, sense els quals és difícil entendre el seu concepte de música.

Aquestes referències són necessàries per iniciar un camí. Les seves primeres obres, des de “Six cançons d'homenatge a Picasso” (1971) fins “Sonata para flauta y piano” que va

concebre cinc anys després de la primera obra dedicada al genial pintor. Amb aquesta última obra va aconseguir el primer premi en el Concurs de Joves Compositors de les Joventuts Musicals de Barcelona. La seva trajectòria clàssica la va complementant amb una formació propera al jazz i a la música popular, on deixa patent les seves qualitats com instrumentista i com arranjista.

El seu interès pel jazz l'ha portat a la formació d'interessants grups com Música Urbana creat el 1975. Aquest grup, proper també en els seus plantejaments inicials al rock, el formaven **Joan Albert Amargós** als teclats, Carles Benavent, al baix, Cabanach, a la guitarra i Salvador M. Font, a la bateria. Aquesta impecable formació va acompanyar Joan Manel Serrat en els seus recitals barcelonins a la tornada del seu exili.

El flamenc tampoc ha sigut estrany per a **Joan Albert Amargós**. Col·laboracions amb Camarón de la Isla, Enrique Morente o Paco de Lucía en són testimonis. Totes aquestes experiències el contacte amb Carles Benavent es van reflexar l'any 1986 en el seu “Concierto del Sur”, una obra de profund esperit flamenc. Un any abans, componia pel Ballet Nacional “Tantos para Orquesta Sinfónica”, amb la col·laboració de Paco de Lucía.

El 1988 grava amb la Big Band “Hasta siempre Jaco”, un dels seus treballs més celebrats, que com va passar amb el “Concierto del Sur”, va obtenir un ampli reconeixement crític i institucional, corroborat per diversos premis.

El seu currículum s'amplia el 1994 quan la companyia andalusa de dansa li demana un “Réquiem para coro y orquesta”, que s'estrena a la Maestranza de Sevilla sota la solent direcció de Mariol Naya. Un any més tard, la reputada companyia Harmonia Mundi grava el seu “Concert per a clarinet i Orquesta”, al Teatre Lliure, i amb l'aportació de Walter Boeykens al clarinet i de Josep Pons a la direcció.

En els últims anys ha continuat transitant per un camí eclèctic, sense acomodar-se en cap tendència concreta. Obres recents com la "Cantata de la Terra" que es va presentar al Festival Grec o el seu "Concert per a trombó baix" que el mes de març de 2001 es va estrenar a l'Auditori de Barcelona reafirmen la validesa dels seus plantejaments.

Com a clarinetista la seva tasca tampoc pot passar desapercibuda. De fet, ha sigut el primer clarinet de l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. En algunes ocasions ha ofert recitals com a solista, abraçant amb la seva subtilesa un ampli ventall compositiu de la música contemporània.

La seva activitat com arrangista i com a músic li ha permès treballar per a artistes molt diversos. En aquesta inacabable llista podrien citar-se els noms de Plácido Domingo, Alfredo Kraus, Montserrat Caballé, Mario Maya, Kurt Weill, Astor Piazzolla o Frederic Mompou. També ha arranjat cançons d'Ana Belén, Luz Casal, Pedro Guerra o Joan Manel Serrat.

L'estiu del 2003, **Joan Albert Amargós** culmina un projecte llargament pensat: escriu els arranjaments per transformar 16 cançons de Joan Manel Serrat en peces clàssiques, que són interpretades per l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya per al disc "Serrat Simfònic".

Diumenge 10 d'agost

Orquestra de Cambra de Berlín (KOB)

L'Orquestra de Cambra de Berlín tancarà el festival d'aquest any amb un convidat d'excepció, el trompetista **Gabor Boldoczki** i un repertori del classicisme més representatiu. Grans intèrprets que fan dels seus concerts tota una experiència en sentir com obres tan conegudes pel gran públic puguin resultar tan fresques i gairebé noves.

Orquestra de Cambra de Berlín

L'Orquestra de Cambra de Berlín (Kammerorchester Berlin / KOB) conforma una part de la vida musical internacional des de fa molts anys. El seu fundador i primer director artístic, Helmut Koch, des de 1945 va moldejar un cos sonor brillant que ràpidament va adquirir reconeixement internacional i que ha sigut guardonat amb el Grand Prix du Disque i amb el Premi del Disc japonès per les seves gravacions modèliques en CD. La responsabilitat personal dels músics de la KOB sempre ha exercit un paper bàsic en l'orquestra. Els seus atributs per a una convicció artística comuna són un esperit despert i obert, la vivacitat musical i la passió per la interpretació orquestral de la música de cambra.

L'Orquestra de Cambra de Berlín està unida en estreta col·laboració amb Peter Schreier, amb qui va realitzar nombroses gires internacionals i diverses produccions de CD, entre elles la gravació integral de les cantates seculares de Johann Sebastian Bach. Entre altres, la KOB ha cooperat amb artistes com Vittorio Negri, Ludwig Güttler, Edith Mathis, Kurt Masur, Jeffrey Tate, Annerose Schmidt i Jochen Kowalski.

Des de 1995 la violinista Katrin Scholz és la directora artística de la KOB. Nombroses gires han portat l'orquestra a tots els continents: al Japó, Estats Units, Índia, Llatinoamèrica i per tot Europa.

En el mercat discogràfic la KOB està a tot arreu. Al llarg de la seva trajectòria, el conjunt ha produït més de 60 CDs. En els últims anys es van realitzar diverses gravacions amb Katrin Scholz, entre altres, tots els concerts de violí de Mozart y Haydn, així com recentment els concerts per a violí de Sibelius i Brahms.

L'Orquestra de Cambra de Berlín va ser guardonada amb el premi Goethe de la ciutat de Berlín i actua regularment en recepcions amb alts hostes polítics de la ciutat. Apareix sovint com representant de Berlín, per exemple en els "Dies de Berlín" a Varsòvia i a l'any d'Alemanya al Japó el 2005.

Gábor Boldoczki (trompeta)

L'art trompetic de **Gábor Boldoczki** (Szeged, Hongria, 1976) és excepcional en la seva generació. No és d'extranyar que el prestigiós diari alemany Süddeutsche Zeitung l'hagi designat com "digne successor" de Maurice André. La premsa internacional també el celebra com grandiosos virtuós de la trompeta.

Als 14 anys, Boldoczki ja va obtenir el primer premi en el Concurs Nacional de Trompeta a Zalaegerszeg. Després de tots els seus estudis a l'Escola Superior de Música Franz Liszt de Budapest i a la classe magistral del professor Reinhold Friedrich va començar la seva carrera com a solista internacional. Des de 1996 **Gábor Boldoczki** ha obtingut nombrosos premis, entre ells el Premio en el Concurs Internacional de Trompeta a Pílisvörösvár o el Premi del Concurso Internacional de Música "Primavera de Praga".

Amb 21 anys va aconseguir l'èxit internacional definitiu en guanyar el Concurs Internacional de Música ARD a Munich i el primer premi del concurs de trompeta, el Concurs Internacional Maurice André. La seva perfecció tècnica i la seva maduresa artística són extraordinàries. Conseqüentment, l'agost de 1999 va obtenir el codiciat premi Prix Davidoff de la Fundació Reemtsma i l'octubre de 2002, l'internacionalment reconegut Prix Young Artist of the year, gràcies al qual la premsa el va titllar de "meravella trompetística del tercer mil·lenni". L'octubre de 2003 va obtenir el premi Echo Klassik de la Deutsche Phono Akademie.

En les seves gires europees **Gábor Boldoczki** ha actuat amb orquestres de primera fila com l'Orquestra Simfònica de la Radio de Baviera,

Deutsche Kammerphilharmonie, Beijing Symphony Orchestra, Sinfonia Varsovia, Orquestra Simfònica de Berlín, Orchestre de Strasbourg, Filarmonia Nacional Hongaresa, Orquestra Simfònica Gulbenkian, Festival Orchester Budapest, Orquestra de Càmera Franz Liszt, Camerata Salzburg, Orquestra de Càmera de Zurich, Bach Collegium Munich, Orquesta Mozarteum Salzburg, Orquestra de Càmera Lituana, Solistes de Moscú, Vilnius Festival Orchester, Bachorchester del Gewandhaus Leipzig, i en concerts de la gala Edita Gruberova.

Gábor Boldoczki actua regularment en les capitals musicals europees com Baden-Baden, Colònia, Munich, Hamburg, Zurich, Lucerna, Budapest, Praga, Zagreb, Madrid, Milà, París i Londres. A més, ha realitzat gires per Sudamèrica i la Xina.

L'octubre de 2004 va presentar una nova gravació en CD amb obres de Haydn, Hummel i Mozart amb Sony Classical, juntament amb l'Orquestra de Cambra de Zurich, dirigida per Howard Griffiths. A finals de novembre de 2007 es va editar l'últim treball discogràfic de **Gábor Boldoczki** (Sony/BMG) amb obres de Telemann i Händel.

Michael Erxleben (director)

Michael Erxleben (Dresde, 1960) va rebre les seves primeres classes de violí als 5 anys. El 1977 va començar a estudiar al Conservatori de Sant Petersburg amb Michail Waiman i després va continuar els seus estudis a la classe magistral de Werner Scholz a l'Escola Superior de Música "Hanns Eisler" a Berlín.

Erxleben ha guanyat els primers premis concursos de Música Louis Spohr, Johann Sebastian Bach i el Concurs de Música de Cambra de Florència i ha actuat com a solista amb reconegudes orquestres com l'Orquestra Filarmònica de Berlín, l'Orquestra Filarmònica de Munich i l'Orquestra de Concertgebouw d'Amsterdam, col·laborant amb prestigiosos directors com Sergiu Celibidache, Kurt Sanderling, Riccardo Chailly i d'altres. Les seves activitats com a solista l'han portat per gairebé tot Europa, al Japó, la Xina i els Estats Units.

En el terreny discogràfic ha gravat CDs amb els concerts per a violí de Shostakovich, Schönberg, Stravinsky, Hartmann i Martin i també ha dirigit diverses produccions orquestrals. **Michael Erxleben** és el primer concertino de la Konzerthausorchester Berlín i ocupa una càtedra a l'Escola Superior de Música "Hanns Eisler" de Berlín.

Biografia i currículum del director del 37.1 Festival de Cadaqués, Saki Guillem

La seva trajectòria professional està marcada per l'eclecticisme musical ja que ha trobat interès en tots els estils. **Saki Guillem** va cursar estudis de música al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona i l'any 1984 va ser Premi d'Honor extraordinari de percussió en grau superior.

Pel que fa a la seva experiència en clàssica, va estar vinculat a l'Orquestra Ciutat de Barcelona entre els anys 1985 i 1995 coincidint amb directors com Franz Paul Dekker o Lawrence Foster, participant en les gires per Espanya, Europa i Japó. També va col·laborar amb l'Orquestra del Liceu i l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure i va ser membre del grup de Música Antiga i Barroca "Ars Musicae".

En l'àmbit de la música catalana ha col·laborat com a arranjista, productor i intèrpret amb artistes com Raimon, Pau Riba, Marina Rossell, Sisa, Gato Pérez, Pi de la Serra, Carles Santos o l'Orquestra Platería.

Pel que fa al jazz, destaquen els concerts en solitari com a teloner de Salif Keita al Grec'94, amb The Brecker Brothers Band, al Festival de Jazz de Barcelona i al de Youssou n'Dour, al Grec'95. També va participar al concert homenatge de TVE a Xavier Cugat l'any 2000 com a bateria de l'orquestra.

En el món del teatre ha col·laborat com a compositor i com a intèrpret amb diverses companyies com Comediants, Tricycle, Dagoll Dagom, Mario Gas, Vol Ras etc. I en el món audiovisual ha treballat durant més de 10 anys com a compositor i productor de publicitat i en diverses sèries, com Jet Lag de TV3, i programes.

L'autor del cartell d'aquest any, Carlos Pazos

Carlos Pazos (Barcelona, 1949) és un dels artistes contemporanis més estimulants i trencadors. Les obres d'aquest artista barceloní fan referència constant a la infantesa i els temps passats. Tot el seu treball aglutina una forta càrrega poètica juntament amb una estètica innocent i "kitsch". Des del 1969, quan va fer la seva primera exposició, ha cultivat una trajectòria prolífica. Una de les darreres mostres, la retrospectiva "No em diguis res", que es va poder veure al Reina Sofia de Madrid i al Macba l'any passat feia un recorregut irònic al llarg de més de 30 anys de trajectòria d'un artista que encara és un "destorb" en les coordenades de l'art contemporani. Pazos, que va rebre el Premi Nacional de les Arts Plàstiques el 2004, va iniciar el seu treball sota l'auspici de l'art pop europeu i el va desenvolupar cap al llenguatge de l'objecte, de l'ensamblatge i la relació de significats. Pazos assumeix el colage com a procediment, prova del qual n'és l'obra que ha realitzat pel **37.1 Festival Internacional de Música de Cadaqués**.

HORARIS DELS CONCERTS

Tots els concerts començaran a les **22.30h.** i les entrades seran numerades, amb aforament de **603 localitats.**

PREUS DE LES ENTRADES

MODALITAT ENTRADA	ZONA A	ZONA B	ZONA C	ZONA D
Dissabte 2 d'Agost. Cris Juanico	25,00€	20,00€	20,00€	20,00€
Diumenge 3 d'Agost. Llibert Fortuny	25,00€	20,00€	20,00€	20,00€
Dilluns 4 d'Agost. Carlos Núñez	35,00€	30,00€	25,00€	25,00€
Dimarts 5 d'Agost. Carles Benavent	25,00€	20,00€	20,00€	20,00€
Dimecres 6 d'Agost. The Dufay Colective	25,00€	20,00€	20,00€	20,00€
Dijous 7 d'Agost. Brad Mehldau	35,00€	30,00€	25,00€	25,00€
Divendres 8 d'Agost. Raimon	25,00€	20,00€	20,00€	20,00€
Dissabte 9 d'Agost. Història del Soldat	25,00€	20,00€	20,00€	20,00€
Dissabte 10 d'Agost. K. O. Berlin	30,00€	25,00€	25,00€	25,00€

VENDA D'ENTRADES

Compra exclusiva d'entrades pel sistema Servicaixa de "La Caixa"

Telèfon Servicaixa **902 33 22 11**

Internet www.servicaixa.com

A totes les oficines de "La Caixa"

WEB OFICIAL DE FESTIVAL

Podeu trobar tota la informació relativa al festival al web:

www.festivalcadaques.cat
www.festivalcadaques.com

37.1 FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CADAQUÉS

ORGANITZACIÓ

Ajuntament de Cadaqués

DIRECCIÓ ARTÍSTICA

Saki Guillem

PRODUCCIÓ

RGB Management

PATROCINADORS

Generalitat de Catalunya - Departament de Cultura

Diputació de Girona

Ministerio de Cultura

Custo

Tous

Aigües de Barcelona

Ennagas

Urbaser

Estrella Damm

COL·LABORADORS

Fecsa-Endesa

La Caixa

Metalquimia

Saba

CONSELL ASSESSOR DEL FESTIVAL

Joan Borrell (president)

Saki Guillem (director artistic)

Anna Bosch (secretària)

Vicenç Altaió

Martí Aran

Mar Bonay

Agustí Borrell

Àngel Casas

Bonaventura Clotet

Anna Fresquet

Manel Fuentes

Àngel Gispert

Joaquim Portero

Fèlix Serraclara

Pilar Subirà

Pere Vehí

CONTACTE AMB PREMSA:

Alicia Martínez

Tel. 625 135 562

premsa@rgbmanagement.com